

در نهی از استعمال و شرب حشیش و افیون

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء، حضرت ولی امر الله

اصلی فارسی

کتاب گنجینه حدود و احکام باب شصت و ششم - صفحه 432

باب شصت و ششم

در نهی از استعمال و شرب حشیش و افیون

در کتاب مستطاب اقدس نازل قوله تعالی: "حرم علیکم المیسر و الافیون اجتنبوا یا معشر الخلق و لا تكونن من المتجاوزین. ایّا کم ان تستعملوا ما تکسل به هیا کلکم و یضرّ ابدانکم انّا ما اردنا لکم الاّ ما ینفعکم یشهد بذلک کلّ الاشیاء لو انتم تسمعون." (بند ۱۵۵)

و نیز میفرماید: "قد حرم علیکم شرب الافیون انّا نهینا کم عن ذلک نهیا عظیما فی الکتاب و الذی شرب انه لیس منی اتقوا الله یا اولی الالباب." (بند ۱۹۰)

حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در لوح تنزیه و تقدیس میفرماید قوله العزیز: "اما مسئله افیون کثیف ملعون نعوذ بالله من عذاب الله بصریح کتاب اقدس محرم و مذموم و شربش عقلا ضربی از جنون و تجربه مرتکب آن بکلی از عالم انسانی محروم. پناه بخدا میبریم از ارتکاب چنین امر فظیعی که هادم بنیان انسانیت و سبب خسران ابدی. جان انسان را بگیرد، وجدان بمیرد، شعور زائل شود، ادراک بکاهد، زنده را مرده نماید، حرارت طبیعت را افسرده کند. دیگر نتوان مضرّتی اعظم از این تصوّر نمود." (مکاتیب اول صفحه ۳۲۶)

ORIGINAL

و در لوح ملاً یوسف خوسفی میفرماید قوله تعالی: "در خصوص افیون مرقوم نمودید شارب و شاری و بایع کلّ محروم از فیض و عنایت الهی هستند و بصریح نصّ الهی حرام است. شارب الخمر صد درجه تفضیل بشارب افیون دارد. در ساحت اقدس بسیار مذموم بود بقسمیکه هر وقت ذکر افیون میشد چهره مبارک متغیر میشد. باین درجه مذموم و حرام است مگر کسی که بجهت معالجه خرید و فروش نماید که در اجزاخانه‌ها محض معالجه امراض صرف کنند. ضجیع را تا توانی از شرب افیون منع و زجر نما بلکه انشاء الله متنبّه گردد و از این مصیبت کبری نجات یابد و الاّ یاخذها الله اخذ عزیز مقتدر من راضی بفصل نمیشوم ولی او خود داند بلائی اعظم از این مشاهده خواهد نمود. مرا آرزو چنانست که احباء کم کم از شرب دخان نیز احتراز نمایند تا چه رسد بافیون."

و در لوح جوان روحانی درخشی میفرماید: "تریاک نفوس را از خاک پست تر کند و از عظم رمیم پوسیده تر. سبحان الله چه قدر عجیب است و چه قدر غریب که انسان خود را زنده مرده نماید و افسرده و پژمرده گرداند و جز ضرر ثمر و اثر نبیند با وجود این چگونه مصرّ بر حصول این ضرر گردد و الله الذی لا اله الاّ هو. اگر انسان زنده در قبر نشیند بهتر از آنست که مرتکب شرب افیون شود و مظهر الجنون فنون گردد. البتّه البتّه خویش و بیگانه را نصیحت نمائید و از اینعمل قبیح ممانعت کنید که الیوم در آستان مقدّس اعظم محرّمات شرب تریاک است اعاذنا الله و ایاکم عن هذا الضرّ العظیم و البلیة الّتی هادمة للبنيان الجسیم."

و در لوح احبّای سروستان فرموده‌اند: "در خصوص زرع تریاک استفسار نموده بودید. زرع تریاک جز بجهت علاج جائز نه زیرا در اکثر معالجات مستعمل."

حضرت ولیّ امرالله جلّ سلطانه در لوح جناب بدیع‌الله آگاه آباءه مورّخ رجب ۱۳۴۷ مطابق سوّم ژانویه ۱۹۲۹ میفرماید قوله الاحلی: "شرب و استعمال افیون از محرّمات است و شارب بهائی نه و در زمره مؤمنین داخل نیست. ولی اگر ترک آن دفعة واحدة ضرر کلّی داشته باشد در اینصورت مؤمن حقیقی باید در کمال صمیمیت متدرّجاً اقدام بترک آن نماید."

و در لوح دیگر خطاب بمحفل مقدّس طهران میفرماید: "شرب خمر و تریاک از محرّمات منصوصی حتمیه است لهذا اگر افراد اجتناب نمایند و متدرّجاً ترک نکنند و از نصیحت و انذار محفل متنبّه نشوند و عمدا مداومت نمایند انفصال آنانرا از جامعه بکمال حزم و متانت اعلان نمائید."

بیانات الهیه در این خصوص بسیار و اینمطلب را بدرج آیاتی که از سماء قدرت جمالقدم جلّ جلاله نازل شده خاتمه میدهد. در لوح مبارکی که بتاریخ غرّه شوّال ۱۳۰۶ هجری از قلم مطلع آیات رحمن باعزاز حاجی سید میرزای افغان یزدی نازل شده میفرماید قوله جلّت عظمته: "از حقّ میطلبیم اولیای آن ارض را تأیید فرماید بر ترک آنچه از قلم اعلیٰ نهی آن نازل. فی کتابه الاقدس قوله تبارک و تعالیٰ قد حرمّ علیکم شرب الافیون ... تا

آخر آیه و فی مقام آخر حرم علیکم المیسر و الافیون تا آخر آیه ... بسیار حیف است انسان بعملی که نفسش بآن میل نماید از اراده الهی و حکم محکم کتاب او بگذرد و بخلاف رضایش عامل شود. پند گیرید ای برادران و بنصایح مشفقہ الهی دل بندید و تمسک جوئید هذا خیر لکم لو انتم تعلمون."

اما راجع بحرمت حشیش تاکید شدید در آیات الهیہ نازل شده و در این مقام بدرج لوحی که از کلک اطهر مرکز میثاق جلّ ثناء نازل شده اکتفا میشود قوله جلّ ثناء: "هو الله - ای بنده حضرت کبریاء در مسئله حشیش فقره مرقوم بود که بعضی از نفوس ایرانیان بشریش گرفتار سبحان الله این از جمیع مسکرات بدتر و حرمتش مصرّح و سبب پریشانی افکار و نحوودت روح انسان از جمیع اطوار. چگونه ناس باین ثمره شجره زقوم استیناس یابند و بحالتی گرفتار گردند که حقیقت نسناس شوند. چگونه این شیء محرم را استعمال کنند و محروم از الطاف حضرت رحمن گردند. البتہ صد البتہ تا توانی ناس را نصیحت نمائید که از این افیون و حشیش زقوم بیزار شوند و بدرگاہ احدیت توبه نمایند. نمر سبب ذهول عقل است و صدور حرکات جاهلانہ. اما این افیون و زقوم کثیف و حشیش خبیث عقل را زائل و نفس را خامد و روح را جامد و تن را ناهل و انسانرا بکلی خائب و خاسر نماید. با وجود این چگونه جسارت نمایند ملاحظه نمائید که اهالی هند و چین چون شرب دخان این گیاه سبجین معتادند چگونه مخمود و مبهوت و منکوب و مذلول و مردولند هزار نفر مقاومت یکنفر نتواند هشتصد کرور نفوس از اهل چین مقابلی با چند فوج از فرنگ نمود زیرا جن و خوف و هراس در طینتشان بسبب شرب دخان افیون مخمر گشته. سبحان الله چرا دیگران عبرت نگیرند. از قرار معلوم این فعل مشنوم بمرز و بوم ایران نیز سرایت کرده اعاذنا الله و ایاکم من هذا الحرام القبیح و الدخان الکثیف و زقوم الحجیم کما قال الله تبارک و تعالی. یغلی فی البطون کغلی الحمیم و علیک التّحیة و الثّناء ع ع."